

ลูกหนี้อาจใช้ทรัสต์ตาม พ.ร.บ. ทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ. 2550 เป็นเครื่องมือในการหลบเลี่ยงการชำระหนี้ เนื่องจากลูกหนี้ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งทรัสต์จะต้องนำทรัพย์สินไปฝากให้ทรัสต์ช่วยจัดการดูแลเพื่อมอบให้แก่ผู้รับประโยชน์ โดยทรัพย์สินที่ไปฝากนั้นจะต้องถูกโอนกรรมสิทธิ์ไปให้แก่ทรัสต์ แต่ลูกหนี้ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งทรัสต์ด้วยก็ยังสามารถเข้ารับประโยชน์ และเจ้าหนี้ของผู้ก่อตั้งทรัสต์ไม่สามารถเข้าบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินนั้นได้ในช่วงระยะเวลาที่ทรัพย์สินอยู่ในกองทรัสต์ เพราะทรัพย์สินมิได้เป็นกรรมสิทธิ์ของลูกหนี้ จึงเป็นช่องทางทำให้ลูกหนี้ทำการฉ้อฉลเจ้าหนี้ได้ แม้ว่าตามหลักการของ พ.ร.บ. ทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน จะกำหนดให้ผู้ก่อตั้งทรัสต์จะต้องเป็นบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ และทรัสต์ก็ต้องเป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานราชการก่อนก็ตาม แต่ก็ได้เป็นการยืนยันว่าจะไม่เกิดกรณีดังกล่าว

เมื่อพิจารณาสัญญาก่อตั้งทรัสต์ตามองค์ประกอบของสัญญา พบว่าการใช้ทรัสต์เพื่อหลบเลี่ยงการชำระหนี้มีความบกพร่อง 2 ประการ คือ วัตถุประสงค์ของสัญญาที่ต้องห้ามตามกฎหมายโดยชัดแจ้ง และเจตนาภายในของสัญญาไม่ตรงกับเจตนาที่แสดงออก รวมถึงการแสดงเจตนาโดยปริยาย แม้กฎหมายไทยจะมีกลไกสำหรับเยียวยาเจ้าหนี้ คือ การกล่าวอ้างความเป็นโมฆะกรรม และการเพิกถอนการฉ้อฉล แต่กลไกดังกล่าวเหมาะสมกับการแก้ไขปัญหาให้แก่เจ้าหนี้ในสัญญาทั่วไปเท่านั้น จากการศึกษากรณีดังกล่าวในอังกฤษ สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น พบว่าแนวทางการแก้ปัญหามาจากความสอดคล้องกับระบบกฎหมายของไทยมากที่สุด โดยเพิ่มเติมหลักการเพิกถอนการฉ้อฉลให้คำนึงถึงความสุจริตของผู้รับประโยชน์ พร้อมกับกำหนดข้อยกเว้นในการพิจารณาความสุจริตของทรัสต์ แต่อย่างไรก็ตามการแก้ไขกฎหมายอาจจะทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้รับประโยชน์ซึ่งสุจริตมากเกินไป ดังนั้นอาจจะใช้วิธีการเพิ่มเติมมาตรการในการคัดกรองการเข้ารับประโยชน์ของผู้ก่อตั้งทรัสต์ขึ้นใช้แทนการแก้ไขกฎหมาย

Trust for Transactions in Capital Market Act B.E. 2550, the debtor may use a trust for evasive performance. The debtor who creates the trust will entrust the properties to a trustee to manage and submit to the beneficiary. Since the properties conveyance must be made to the trustee while the debtor is also able to be the beneficiary, the creditor of trust's settlor has no right for the compulsory performance of the debtor's properties entrusted to the trust because of the properties' non-ownership of debtor. Therefore, the trust becomes the way for the debtor to trickily defraud the creditor. Although Trust Act indicates that the trust's settlor must be a listed public company on the Stock Exchange and the trustee must be approved by the government section, the fraudulence of debtor can occur.

However, when considering the content of trust contract, it found that using the trust for evasive performance comprised 2 defects included the objective of contract expressed manifestly illicit and internal intention differed from expressed intention including the declaration of perverse intention. Although Thai law could provide a remedy for the creditor by claiming the void and cancellation of fraudulent act, it was appropriate for the problems of general contracts only. According to the case study in UK, USA and Japan, it revealed that the resolution approaches of Japan most effectively corresponded to the system of Thai law by adding the principles of the cancellation of fraudulent act with the consideration of the beneficiary's good faith as well as determining the exceptions for considering the trustee's good faith. However, the law amendment could affect the honest beneficiary; therefore, the measure in screening the beneficiary of trust's settlor should be created instead.

